

Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

► **B****ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 12ης Οκτωβρίου 1993

για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής

(ΕΕ L 261 της 20.10.1993, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► <u>M1</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2870/95 του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 1995	L 301	1	14.12.1995
► <u>M2</u>	Απόφαση 95/528/ΕΚ του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 1995	L 301	35	14.12.1995
► <u>M3</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2489/96 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1996	L 338	12	28.12.1996
► <u>M4</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 686/97 του Συμβουλίου της 14ης Απριλίου 1997	L 102	1	19.4.1997
► <u>M5</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2205/97 του Συμβουλίου της 30ής Οκτωβρίου 1997	L 304	1	7.11.1997
► <u>M6</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2635/97 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1997	L 356	14	31.12.1997
► <u>M7</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2846/98 του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998	L 358	5	31.12.1998
► <u>M8</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου της 14ης Απριλίου 2003	L 122	1	16.5.2003
► <u>M9</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 του Συμβουλίου της 4ης Νοεμβρίου 2003	L 289	1	7.11.2003
► <u>M10</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 768/2005 του Συμβουλίου της 26ης Απριλίου 2005	L 128	1	21.5.2005
► <u>M11</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 2006	L 409	11	30.12.2006
► <u>M12</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1098/2007 του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2007	L 248	1	22.9.2007
► <u>M13</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2008	L 286	1	29.10.2008
► <u>M14</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1006/2008 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2008	L 286	33	29.10.2008
► <u>M15</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2009	L 343	1	22.12.2009

Διορθώνεται από:

- **C1** Διορθωτικό ΕΕ L 302 της 15.12.1995, σ. 45 (95/528)
- **C2** Διορθωτικό ΕΕ L 105 της 22.4.1999, σ. 32 (2846/98)
- **C3** Διορθωτικό ΕΕ L 36 της 8.2.2007, σ. 6 (1967/2006)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Οκτωβρίου 1993

για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια ⁽⁴⁾, το Συμβούλιο θεσπίζει κοινοτικό σύστημα ελέγχου·

ότι η επιτυχία της κοινής αλιευτικής πολιτικής εξαρτάται από την εφαρμογή ενός αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου που θα καλύπτει όλες τις πτυχές της πολιτικής αυτής·

ότι, για να επιτύχει το στόχο του, το σύστημα αυτό πρέπει να περιλαμβάνει κανόνες για την παράκολούθηση των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης των πόρων, των διαρθρωτικών μέτρων και των μέτρων που αφορούν την κοινή οργάνωση της αγοράς, καθώς και ορισμένες διατάξεις για την αντιμετώπιση της μη εφαρμογής των μέτρων αυτών που να εφαρμόζονται σε ολόκληρο τον αλιευτικό τομέα, από τον παραγωγό μέχρι τον καταναλωτή·

ότι το σύστημα αυτό μπορεί να επιτύχει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα μόνον εάν ο σχετικός τομέας αναγνωρίσει ότι είναι δικαιολογημένο·

ότι ο έλεγχος αποτελεί, κατά πρώτο και κύριο λόγο, ευθύνη των κρατών μελών· ότι η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη παρακολουθούν τις παραβάσεις κατά δίκαιο τρόπο· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να διατεθούν στην Επιτροπή τα οικονομικά, νομικά και νομοθετικά μέσα που θα της επιτρέψουν να εκτελέσει το έργο αυτό κατά τον αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 280 της 29.10.1992, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 21 της 25.1.1993, σ. 55.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 108 της 19.4.1993, σ. 36.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 389 της 31.12.1992, σ. 1.

▼ B

ότι η πείρα, από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2241/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3483/88, απέδειξε ότι πρέπει να ενισχυθεί ο έλεγχος της εφαρμογής των κανόνων διατήρησης των αλιευτικών πόρων·

ότι η τήρηση των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης πόρων συνεπάγεται αυξημένη αίσθηση ευθύνης εκ μέρους όλων των επιχειρήσεων του αλιευτικού τομέα·

ότι η πολιτική διαχείρισης των αλιευτικών πόρων, η οποία βασίζεται ιδίως στα σύνολα επιτρεπόμενων αλιευμάτων (ΤΑC) και στις ποσοστάσεις και τα τεχνικά μέτρα, πρέπει να συμπληρωθεί με τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας, γεγονός που συνεπάγεται παρακολούθηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων και του αλιευτικού δυναμικού·

ότι, για να εξασφαλιστεί ότι όλα τα αλιεύματα και εκφορτώσεις υπό επιτήρηση, τα κράτη μέλη πρέπει να παρακολουθούν, σε όλα τα θαλάσσια ύδατα, τις αλιευτικές δραστηριότητες των κοινοτικών σκαφών και όλες τις συναφείς δραστηριότητες, ώστε να επιτρέπουν να επαληθεύεται η εφαρμογή των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής·

ότι είναι πρωταρχικής σημασίας να συνεργάζονται τα κράτη μέλη στο επιχειρησιακό επίπεδο κατά τις επιθεωρήσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων κατά θάλασσα ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η αποτελεσματική και οικονομικώς δικαιολογημένη επιθεώρηση, ιδίως των εργασιών που εκτελούνται σε ύδατα εκτός της δικαιοδοσίας ή της κυριαρχίας ενός κράτους μέλους·

ότι, για την εφαρμογή της κοινής αλιευτικής πολιτικής, απαιτούνται μέτρα για την παρακολούθηση των σκαφών που φέρουν σημαία τρίτης χώρας και βρίσκονται στα κοινοτικά ύδατα, ιδίως δε ένα σύστημα κοινοποίησης των κινήσεών τους και των ειδών επί του σκάφους, χωρίς να θίγουν το δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης από τα χωρικά ύδατα και την ελευθερία ναυσιπλοΐας στην αλιευτική ζώνη των 200 μιλίων·

ότι η εκτέλεση πειραματικών σχεδίων από τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με την Επιτροπή, τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν σε ορισμένες κατηγορίες σκαφών, θα επιτρέπει στο Συμβούλιο να αποφασίσει πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996 το κατά πόσον πρέπει να υλοποιηθεί ένα σύστημα παρακολούθησης μέσω δορυφόρου ή ένα άλλο σύστημα·

ότι η διαχείριση των αλιευτικών πόρων με τον καθορισμό ΤΑC προϋποθέτει λεπτομερή γνώση της σύνθεσης των αλιευμάτων· ότι η γνώση αυτή μπορεί να είναι εξίσου απαραίτητη και για τις άλλες διαδικασίες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92· ότι αυτό συνεπάγεται την τήρηση ημερολογίου πλοίου από κάθε πλοίαρχο αλιευτικού σκάφους·

ότι το κράτος μέλος εκφόρτωσης πρέπει να είναι σε θέση να παρακολουθεί τις εκφορτώσεις στο έδαφός του και, προς το σκοπό αυτό, τα αλιευτικά σκάφη που είναι νηολογημένα σε άλλα κράτη μέλη ενδείκνυται να κοινοποιούν στο κράτος μέλος εκφόρτωσης της πρόθεσή τους να εκφορτώσουν στο έδαφός του·

ότι, κατά την εκφόρτωση, πρέπει οπωσδήποτε να διευκρινίζονται και να επαληθεύονται τα στοιχεία των ημερολογίων πλοίου· ότι, για το σκοπό αυτό, τα πρόσωπα που συμμετέχουν στην εκφόρτωση και την εμπορία των αλιευμάτων πρέπει να δηλώνουν τις ποσότητες που εκφορτώνονται, μεταφορτώνονται, διατίθενται προς πώληση ή αγοράζονται·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 207 της 29.7.1987, σ. 1 Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3483/88 (ΕΕ αριθ. L 306 της 11.11.1988, σ. 2).

▼B

ότι, προκειμένου να παρέχονται απαλλαγές από την υποχρέωση τήρησης ημερολογίου πλοίου ή συμπλήρωσης δήλωσης εκφόρτωσης από μικρά αλιευτικά σκάφη για τα οποία η υποχρέωση αυτή θα συνιστούσε δυσανάλογο βάρος συγκριτικά με την αλιευτική τους ικανότητα, κάθε κράτος μέλος πρέπει να παρακολουθεί τις δραστηριότητες των σκαφών αυτών μέσω δειγματοληπτικών ελέγχων·

ότι, για να εξασφαλίζεται η τήρηση των κοινοτικών μέτρων, διατήρησης και εμπορικών, όλα τα αλιευτικά προϊόντα που εκφορτώνονται ή εισάγονται στην Κοινότητα πρέπει να συνοδεύονται, μέχρι του σημείου της πρώτης πώλησης, από φορτωτική στην οποία δηλώνεται η προέλευσή τους·

ότι η διαχείριση των περιορισμών στα αλιεύματα πρέπει να γίνεται σε επίπεδο τόσο των κρατών μελών όσο και Κοινότητας μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή· ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καταγράφουν όλες τις εκφορτώσεις και να τις κοινοποιούν ηλεκτρονικώς στην Επιτροπή· ότι, συνεπώς πρέπει να προβλέπονται απαλλαγές από την υποχρέωση αυτή σε περίπτωση εκφόρτωσης μικρών ποσοτήτων, των οποίων η ηλεκτρονική κοινοποίηση θα αποτελούσε δυσανάλογο διοικητικό και οικονομικό βάρος για τις αρχές των κρατών μελών·

ότι, για να εξασφαλιστεί η διατήρηση και η διαχείριση όλων των εκμεταλλευόμενων πόρων, οι διατάξεις που αφορούν το ημερολόγιο πλοίου, τις δηλώσεις εκφόρτωσης και πώλησης και τα στοιχεία μεταφόρτωσης και καταγραφής των αλιευμάτων μπορούν να επεκταθούν ώστε να καλύπτουν αποθέματα που δεν υπόκεινται σε TAC ή ποσόστωση·

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να ενημερώνονται για τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων των σκαφών τους σε ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία τρίτων χωρών ή σε διεθνή ύδατα· ότι, συνεπώς, οι πλοίαρχοι των σκαφών αυτών πρέπει να υπόκεινται στις υποχρεώσεις περί το ημερολόγιο πλοίου και τις δηλώσεις εκφόρτωσης και μεταφόρτωσης· ότι τα στοιχεία που συλλέγονται από τα κράτη μέλη πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή·

ότι η διαχείριση της συλλογής και επεξεργασίας των στοιχείων απαιτεί τη δημιουργία ηλεκτρονικών βάσεων δεδομένων που να επιτρέπουν ιδίως την αντιπαραβολή των στοιχείων· ότι, συνεπώς, η Επιτροπή και το προσωπικό της πρέπει να έχουν ηλεκτρονική πρόσβαση σ' αυτές τις βάσεις δεδομένων προκειμένου να επαληθεύουν τα στοιχεία·

ότι η τήρηση των διατάξεων που αφορούν τη χρησιμοποίηση αλιευτικών εργαλείων δεν μπορεί να εξασφαλιστεί σωστά όταν φέρονται επί του σκάφους δίκτυα διαφόρων μεγεθών, εκτός εάν υπόκεινται σε πρόσθετα μέτρα ελέγχου· ότι, για συγκεκριμένους τύπους αλιείας, ενδέχεται να χρειαστούν ειδικοί κανόνες, όπως ο κανόνας ενιαίου δικτύου·

ότι, όταν η ποσόστωση ενός κράτους μέλους έχει εξαντληθεί ή όταν το ίδιο το TAC έχει εξαντληθεί, η αλιεία πρέπει να απαγορεύεται με απόφαση της Επιτροπής·

ότι είναι απαραίτητο να αποζημιώνεται το κράτος που δεν έχει εξαντλήσει την ποσόστωσή του, την παραχωρηθείσα ποσότητα ή το μερίδιό του από ένα απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων όταν έχει απαγορευθεί η αλίευση λόγω εξάντλησης ενός TAC· ότι, προς το σκοπό αυτό, πρέπει να θεσπιστεί σύστημα αποζημίωσης·

ότι, στις περιπτώσεις που παραβιάζεται ο παρών κανονισμός από τους υπεύθυνους των αλιευτικών σκαφών, τα σκάφη αυτά πρέπει να υπάγονται σε πρόσθετα μέτρα ελέγχου για λόγους διατήρησης·

▼B

ότι, για την εξασφάλιση αποτελεσματικής διαχείρισης των θεσπιζόμενων μέτρων, πρέπει να προβλέπονται μηχανισμοί δηλώσεων σύμφωνα με τους στόχους και στρατηγικές διαχείρισης του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92, οι οποίοι θα εφαρμόζονται στο κράτος μέλος που έχει υπερβεί την ποσόστωσή του·

ότι ένας από τους κύριους στόχους της κοινής αλιευτικής πολιτικής είναι η προσαρμογή του αλιευτικού δυναμικού στους διαθέσιμους πόρους· ότι το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 για τη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια ορίζει ότι είναι καθήκον του Συμβουλίου να καθορίζει τους στόχους και τις στρατηγικές για την αναδιάρθρωση της αλιευτικής προσπάθειας· ότι πρέπει επίσης να εξασφαλιστεί η τήρηση των μέτρων της κοινής οργάνωσης της αγοράς, ιδίως από τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζονται τα μέτρα αυτά· ότι, κατά συνέπεια, πλην των οικονομικών ελέγχων που προβλέπονται από τους κοινοτικούς κανόνες, έχει ζωτική σημασία να διενεργεί κάθε κράτος μέλος και τεχνικούς ελέγχους για να εξασφαλίζει ότι τηρούνται οι διατάξεις που θεσπίζει το Συμβούλιο·

ότι πρέπει να θεσπιστούν γενικοί κανόνες που να επιτρέπουν στους κοινοτικούς επιθεωρητές, οι οποίοι ορίζονται από την Επιτροπή, να εξασφαλίζουν την ομοιόμορφη εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων και να επαληθεύουν τους ελέγχους που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών·

ότι, για τη διασφάλιση της αντικειμενικότητας των εξακριβώσεων, είναι σημαντικό να μπορούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι κοινοτικοί επιθεωρητές να εκτελούν απροειδοποίητες και ανεξάρτητες αποστολές προκειμένου να επαληθεύσουν τους ελέγχους που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών· ότι οι αποστολές αυτές δεν πρέπει, σε καμιά περίπτωση, να συνεπάγονται έλεγχο ιδιωτών·

ότι η αντιμετώπιση των παραβάσεων μπορεί να διαφέρει από ένα κράτος μέλος στο άλλο, δημιουργώντας αίσθημα αδικίας στους αλιείς· ότι η έλλειψη αποτρεπτικών κυρώσεων σε ορισμένα κράτη μέλη μειώνει την αποτελεσματικότητα των ελέγχων και ότι, τα κράτη μέλη πρέπει επομένως να λάβουν, χωρίς διακρίσεις όλα τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη και τη δίωξη των παρατυπιών, ιδίως θεσπίζοντας ένα πλέγμα κυρώσεων που όντως εμποδίζει τους παραβάτες να αποκομίζουν οικονομικά οφέλη από την παράβασή τους·

ότι η δυνατότητα του κράτους μέλους της σημαίας να εξασφαλίζει την τήρηση των κανόνων για τη διατήρηση και τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων εξασθενεί όταν το κράτος μέλος εκφόρτωσης δεν διώκει αποτελεσματικά τις παρατυπίες· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθεί ότι τα παράνομα αλιεύματα καταλογίζονται στην ποσόστωση του κράτους μέλους εκφόρτωσης στην περίπτωση που το κράτος μέλος αυτό δεν κινεί αποτελεσματικές δικαστικές διαδικασίες·

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αναφέρουν τακτικά στην Επιτροπή τις επιθεωρήσεις τους και τα μέτρα που λαμβάνουν για τις παραβάσεις των κοινοτικών μέτρων·

ότι πρέπει να τεθούν λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή ορισμένων μέτρων που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό·

ότι πρέπει να διασφαλίζεται το απόρρητο των στοιχείων που συλλέγονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού·

▼B

ότι ο παρών κανονισμός δεν πρέπει να θίξει τις εθνικές διατάξεις περί ελέγχου οι οποίες, μολονότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, υπερβαίνουν τις στοιχειώδεις διατάξεις του, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι εθνικές αυτές διατάξεις είναι σύμφωνες προς το κοινοτικό δίκαιο·

ότι, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2241/87 πρέπει να καταργηθεί, πλην του άρθρου 5 το οποίο θα εξακολουθεί να ισχύει μέχρις ότου θεσπιστούν οι κατάλογοι του άρθρου 6 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού·

ότι πρέπει να προβλεφθεί μεταβατική περίοδος για την εφαρμογή ορισμένων ειδικών διατάξεων, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, να θεσπίζουν και να προσαρμόσουν τις διαδικασίες τους στις απαιτήσεις του νέου κανονισμού·

ότι οι διατάξεις ορισμένων άρθρων, στο μέτρο που αφορούν αλιευτικές δραστηριότητες στη Μεσόγειο, όπου δεν εφαρμόζονται ακόμη πλήρως η Κοινή Αλιευτική Πολιτική, θα τεθούν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1999,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

▼M15**▼B**

ΤΙΤΛΟΣ II

Παρακολούθηση των αλιευμάτων*Άρθρο 6*

1. Οι πλοίαρχοι των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών που αλιεύουν ένα απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων τηρούν ημερολόγιο πλοίου, στο οποίο αναφέρονται οι εργασίες τους και συγκεκριμένα οι ποσότητες κάθε είδους που αλιεύεται και διατηρείται επί του σκάφους, η ημερομηνία και ο τόπος (στατιστικού τετραγώνου ICES) των αλιεύσεων αυτών και ο τύπος των χρησιμοποιούμενων εργαλείων.

▼M7

2. Από την 1 Ιανουαρίου 2000, οποιοδήποτε είδος που διατηρείται επί του σκάφους, η ποσότητα του οποίου υπερβαίνει τα 50 χιλιόγραμμα ισοδύναμου ζώντος βάρους, πρέπει να καταχωρείται στο ημερολόγιο του πλοίου σε περιοχές εκτός της Μεσογείου. ►M11 ►C3 Για τις αλιευτικές δραστηριότητες στη Μεσόγειο, οποιοδήποτε είδος αναφερόμενο σε κατάλογο που καταρτίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 8, το οποίο διατηρείται επί του σκάφους και η ποσότητα του οποίου υπερβαίνει τα 15 χιλιόγραμμα ισοδύναμου ζώντος βάρους, πρέπει να καταχωρείται στο ημερολόγιο του πλοίου. ◄ ◄

▼M11**▼C3**

Ωστόσο, για άκρως μεταναστευτικά είδη και μικρά πελαγικά είδη, οποιαδήποτε ποσότητα μεγαλύτερη από 50 χιλιόγραμμα ισοδύναμου ζώντος βάρους πρέπει να καταχωρείται στο ημερολόγιο.

▼B

3. Οι πλοίαρχοι των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών καταχωρούν στο ημερολόγιο του πλοίου τους τις ποσότητες που αλιεύονται εν πλω, την ημερομηνία και τον τόπο των αλιεύσεων αυτών και τα είδη που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Οι ποσότητες που απορρίπτονται στη θάλασσα μπορούν να καταγράφονται για λόγους εκτιμήσεων.

4. Οι πλοίαρχοι των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών απαλλάσσονται από τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 3, εάν το συνολικό μήκος των σκαφών είναι κάτω των 10 μέτρων.

▼ B

5. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία και ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, άλλες εξαιρέσεις πλην αυτής που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

6. Κάθε κράτος μέλος παρακολουθεί δειγματοληπτικά τις δραστηριότητες των αλιευτικών σκαφών που απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις (SIC! υποχρεώσεις) των παραγράφων 4 και 5, προκειμένου να εξασφαλίζει ότι τα σκάφη αυτά τηρούν τους ισχύοντες κοινοτικούς κανόνες.

Για το σκοπό αυτό, κάθε κράτος μέλος καταρτίζει σχέδιο δειγματοληψίας και το διαβιβάζει προς έγκριση στην Επιτροπή. Τα αποτελέσματα της διενεργούμενης παρακολούθησης κοινοποιούνται τακτικά στην Επιτροπή.

7. Οι πλοίαρχοι των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών καταγράφουν τα στοιχεία που απαιτούνται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3 είτε υπό μορφή ηλεκτρονικής αναγνώσιμη είτε σε χαρτί.

▼ M7

8. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 36, συμπεριλαμβανομένων:

- σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, διαφορετικών γεωγραφικών βάσεων απ' ό,τι το στατιστικό τετράγωνο ICES και
- της καταγραφής αλιευμάτων που έχουν αλιευθεί με δίχτυα με μικρά μάτια και διατηρούνται επί του σκάφους χωρίς να γίνεται διαχωρισμός,
- του καταλόγου που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

▼ M15**▼ B***Άρθρο 8*

1. Ύστερα από κάθε ταξίδι, ο πλοίαρχος κάθε κοινοτικού αλιευτικού σκάφους ολικού μήκους τουλάχιστον 10 μέτρων, ή ο εκπρόσωπός του, υποβάλλει δήλωση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου γίνεται η εκφόρτωση εντός 48 ωρών από την εκφόρτωση. Ο πλοίαρχος είναι υπεύθυνος για την ακρίβεια της δήλωσης, η οποία πρέπει να αναφέρει, τουλάχιστον, τις προς εκφόρτωση ποσότητες κάθε είδους που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, καθώς και την περιοχή όπου αλιεύθηκαν.

2. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία και ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, να επεκτείνει την υποχρέωση που ορίζεται στην παράγραφο 1 σε σκάφη ολικού μήκους κάτω των 10 μέτρων. Το Συμβούλιο μπορεί επίσης να αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία και έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, απαλλαγές από την υποχρέωση της παραγράφου 1 για ορισμένες κατηγορίες σκαφών ολικού μήκους τουλάχιστον 10 μέτρων τα οποία επιδίδονται σε συγκεκριμένες αλιευτικές δραστηριότητες.

3. Κάθε κράτος μέλος παρακολουθεί δειγματοληπτικά τις δραστηριότητες των αλιευτικών σκαφών που απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις της παραγράφου 1, προκειμένου να εξασφαλίζει ότι τηρούν τους ισχύοντες κοινοτικούς κανόνες.

Για το σκοπό αυτό, κάθε κράτος μέλος καταρτίζει σχέδιο δειγματοληψίας και το διαβιβάζει στην Επιτροπή. Τα αποτελέσματα της διενεργούμενης παρακολούθησης κοινοποιούνται τακτικά στην Επιτροπή.

▼ B

4. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, θεσπίζονται λεπτομερείς κανόνες με τη διαδικασία του άρθρου 36.

▼ M15**▼ M7***Άρθρο 11*

1. Οι δραστηριότητες μεταφόρτωσης και αλιείας, που αφορούν την από κοινού δράση δύο ή περισσότερων σκαφών, οι οποίες πραγματοποιούνται στα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία ενός κράτους μέλους, καθώς και οι μεταφορτώσεις που πραγματοποιούνται σε λιμάνι κράτους μέλους, μπορούν να επιτρέπονται από το κράτος μέλος αυτό. Οι πλοίαρχοι των εν λόγω σκαφών πρέπει να συμμορφούνται με τις διαδικασίες που καθορίζονται στην παράγραφο 2, ιδίως όσον αφορά:

- τον καθορισμό των επιτρεπόμενων τόπων,
- τη διαδικασία επιθεώρησης και εποπτείας,
- του όρους και προϋποθέσεις καταγραφής και ανακοίνωσης των δραστηριοτήτων μεταφόρτωσης και των μεταφορτωνόμενων ποσοτήτων.

Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται στις δραστηριότητες «ζευγαρωτής τράτας» των κοινοτικών σκαφών.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων κρατών μελών, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 36.

▼ M15**▼ B**

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.